

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Adnotationes || Et Meditationes || In Evangelia Qvae || In
Sacrosancto Mis-||sae Sacrificio || Toto Anno || Legvntvr;||**

Nadal, Gerónimo

Antuerpiæ, M. D. XCV.

Ad Naim suscitatur filius viduæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78158](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78158)

num; illi enim profitetur IESVS, se esse filiū Dei, quod vix Apostoli intelligebant.

H. Christus inuenit cecum pro sua prouidentia.

MEDITATIO.

EN Domine IESV, ego cecus sum, & quidem à natiuitate. Natus sum cecus per peccatum, ablato autem per baptismum peccato, reliquisti tu quidem in me de tua prouidentia in exercitium virtutis cecitatem, id est ignorantiam, tum malam voluntatis propensionem, concupiscentiā, atque infirmitatem, per quæ illa fouetur ignorātia & cecitas. Porro cecitatem illam, & reliqua mala plurimis peccatis auxi prolixè. Animaduerto meam cecitatem, nihil video verioris lucis, nihil purioris veritatis. Intelligo quidem ex vniuersis creaturis tuis lumen tuum extare diuinum, & te indicare: & tamen ego illud non video. Est maior lux in virtutibus, & in præstantio-

ribus amplior, splendidior & efficacior in Sacramentis, in Ecclesia, eximia in sanctis, excellens in Virgine gloriosa, infinita in te, Christe IESV, in Deo trino & vno. Et quis hæc secreta nouit? Quis dignè contemplatur? Spue sancte Pater in terrā cordis mei & potè. *P/100.* Plurimum verbum tuum, quod ros est natiuitatis filij tui, gustū imprime tuæ veræ contemplationis; & fiet vt videam mirabilia tua, illa prædicem, & te laudem in secula: pro te item contra aduersarios tuos veritatem tuam propugnem. Oro, Domine, vt de tua misericordia mihi sublimem illam veritatem tuam, & lucem quæ tu es, communices, vt voles, vbi voles, benigne & magne IESV. Amen.

FERIA V. POST DOMINICAM
IIII. QVADRAGESIMÆ.

Ad Naim suscitatur filius viduæ.

LVC. VII.

ANNO XXXI.

In lx. imaginem adnotati uncula.

*A. Capernaum, vbi fuerat seruus Centurionis sanatus: inde venit IESVS Naim.
B. Naim ciuitas in tribu Issachar.
C. Pompa funeris, turba flet, & mater miserabiliter se affligit.*

*D. Videt eam IESVS, consolatur; Noli flere: tangit loculum, sicut portitores, adolescentem a mortuis excitat.
E. Fit celebre hoc miraculum; vnde Ioannes accipit occasionem mittendi discipulos ad IESVM.*

EVANGELIUM MISSÆ.

LVC. VII.

ET factum est deinceps, ibat Iesus in ciuitatē quæ vocatur Naim: & ibant cum eo discipuli eius, & turba copiosa. Cum autem appropinquaret portæ ciuitatis, ecce defunctus deferebatur filius vnicus matris suæ: & hæc vidua erat: & turba ciuitatis multa cum illa. Quam cū vidisset Dominus, misericordia motus super eam, dixit illi; Noli flere. Et accessit, & terigit loculum. Hi autē qui portabant, steterunt. Et ait, Adolescens, tibi dico, surge. Et resedit, qui erat mortuus, & cœpit loqui: & dedit illum matri suæ. Accepit autē omnes timor, & magnificabant Deum, dicentes; Quia Propheta magnus surrexit in nobis, & quia Deus visitauit plebē suam. Et exijt hic sermo in vniuersam Iudæam de eo, & in omnem circa regionem.

ADNO.

ADNOTATIO.

A. Capharnaüm, ubi fuerat seruus Centurionis sanatus: inde enim discedens IESVS venit in ciuitatem Naim.

B. Naim oppidum siue ciuitas, ita enim ferè oppida appellant Euangelistae, quae erant in tribu Issachar, ad secundum milliare montis Thabor, ad Austrum iuxta Endor, in ea planitie quae inter Thabor & Hermonium, id est minorem Hermon media est, ad radicem tamen Hermonij.

C. Pompa funeris: portatur a quatuor hominibus defunctus adolescens, vidua mater funus sequitur, miserabiliter se affligens & euilians deplorat uicij filij mortem, sequitur turba ciuitatis multi. Christus uero eodem temporis momento ueniebat Naim cum discipulis, & copiosa turba. Mirifice conueniunt omnia. In Naim, id est iucunditate & pulchritudinem caelestem proficiscebatur IESVS, quoad inter homines uixit, cum uis quae eius fidem & doctrinam reciperent, quid alij homines? mortui sepeliebant mortuos suos: regnabat enim mors: Ecclesia deplorat hominum calamitatem: illis occurrit Christus, vitam & salutem illis affert, modo sistant ea quae mortem peccati fouent, modo audiant, & obediant Deo uicenti qui peccato sunt mortui.

D. Vidit Christus feretrum mortui, uidit pompam funeris, uidit multitudinem, sed ad solam matrem spectasse dicitur, materni doloris misericordia commouetur: Christus enim IESVS Ecclesia semper miseretur, Christus illam semper exaudit. Solatur benigne, ut uiduam desolatam; Noli flere. Sedat uiduam dolorè interius, spem erigit, simul accedit & tangit loculum, ut at

qui mortuum portabant, compellat illum Christus, Adolescens, tibi dico, surge. Audit anima adolescentis ex limbo, audiunt patres, magnificanti Deum, confirmant spem: obedit anima adolescentis, effertur ab Angelo suo ad corpus, unit illa corpori Christus, residet adolescens uiuus in feretro, incipit loqui, dat Deo & Christo gloria, exhibet illi Christus matri suae: corripit omnes timor, reuerentur Christum, eius opera magnificanti, Deum laudat. Quam saepe similiter nobiscum agit Christus, de caelo audiens Ecclesiae & Sanctorum orationes! Accedit, tangit nos suis uisitationibus, sua diuina manu & disciplina: steterunt illi portitores, nos ad Infernum properamus, audit adolescens mortuus, nos obsistere ad uocem Christi: quid tandem expectare possumus, nisi ut progrediatur funus nostrae mortis, & sepeliatur in Inferno? Auertat tam atrox malum Deus. Sed tamen non auertet, nisi nos ex eruditione huius uel aliorum miraculorum, & doctrine Christi ad meliorem uitae frugem conuertamur. Et illud uide: tangit lignum IESVS, quia per lignum salus & uita mundo affertur. Haec uero filij uiduae suscitatio facta est celeberrima: nam exijt eius fama per Iudaeam uniuersam, hoc est per tribus Iuda, Benjamin, Ephraim, dimidiam Manasse, & non dubium quin per utramque Galileam, & Peraeam, id est regionem trans Iordanem.

E. Hinc commoti & excitati Ioannis discipuli, uenerunt ad Ioannem Macheruntiam in carcerem, & narrauerunt de gestis Christi, de hoc praesertim.

MEDITATIO.

QUI est in peccato mortali, mortuus est; nec apparet adhuc illa mors animae: & tamen portatur quasi mortuus, ut in Infernum conijciatur, sepulchrum animarum & corporum perpetuum & horrendum. Portatur uero à quatuor baiulis, intellectu, uoluntate, sensualitate, & his quidem deprauatis & perditis, quartus portitor sunt actiones peruersae. In Ecclesia est hic, si quidem Christianus sit, saltem baptismali caractere; Ecclesia est eius mater, à qua deploratur eius interitus; Ingetur à pijs omnibus, qui illum prosequuntur charitate, oratione, lachrymis, nec possunt iuuare uel reuocare; non desistunt tamen sequi & miserari. Est in Ecclesia Christus sua diuinitate, sunt Angeli, sunt Sancti cum Christo:

aliquando etiam ille in humanitate adest, non solum in Eucharistia; Sancti & Angeli multi sunt praesentes re ipsa. Renocat Christus cum Sanctis eum qui est Inferno obnoxius, ad Naim, id est patriam caelestem; uidet enim eius matrem Ecclesiam, huius miseretur, accedit, praenit, tangit loculum, id est cor, & uicium peccati: stant portitores, reficiuntur portitiae, uocat mortuum, uim spiritus inserit; hinc fit ut surgat, illum dat Ecclesiae gubernandum. Similiter enim egit Christus dum in terris uersabatur; ibat, deducebat in Naim suos: contra mundus sepeliebat mortuos suos; obuia ibat Christus, & à morte liberabat. Porro qui in imperfectionibus assidue uersatur, quid aliud quam paulatim moritur, & quasi ad sepulchrum

Q 3 chrum

chrum mortalis peccati tendit, nisi orationibus Sanctorum iuuetur, & gratia Christi occurrentis, accedentis, tangentis, vocantis? Occurre nobis, Domine Sancte IESV, cum tuis Sanctis & Angelis, iube sistere gradum nostros portitores, tange loculum, hoc est cruci

tua da efficaciam in nos: & fac ut nobis veritatur locus is in vitam, vi tuae crucis, quo ad mortem & sepulchrum portabamur: voca nos à via mortis, & da matri: surgemus læti, matri nostræ Ecclesiæ obediemus studiosè te iuuante. Amen.

FERIA VI. POST DOMINICAM III. QVADRAGESIMÆ.

Mittuntur nuncij à fororibus de graui morbo Lazari.

IOAN. XI.

ANNO XXXIII.

In lxi. imaginem adnotariuncula.

lxi.

76.

A. Bethania, Castellum Maria & Marthe. B. Lazarus grauius egrotans decumbit, inseruiunt ei forores. C. Mittunt nuncios ad IESVM Bethabaram.	D. Bethabara, oppidum trans Iordanem in tribu Ruben. E. Deueniunt ad IESVM nuncij, & tamen heret Bethabara, donec veniat ad quatuordecim.

PRIMA PARS EVANGELII MISSÆ.

IOAN. XI.

ERAT autem quidam languens Lazarus à Bethania, de castello Mariæ & Marthæ fororum eius. Maria autem erat quæ unxit Dominum unguento, & extersit pedes eius capillis suis, cuius frater Lazarus infirmabatur. Miserunt ergo forores eius ad eum, dicentes; Domine, ecce quem amas, infirmatur. Audiens autem Iesus, dixit eis; Infirmas hæc non est ad mortem, sed pro gloria Dei, ut glorificetur filius Dei per eam. Diligebat autem Iesus Martham, & sororem eius Mariam, & Lazarum. Ut ergo audiuit quia infirmabatur, tunc quidem mansit in eodem loco duobus diebus: deinde post hæc dicit discipulis suis; Eamus in Iudæam iterum. Dicunt ei discipuli; Rabbi, nunc quærebatur te Iudæi lapidare, & iterum vadis illuc? Respondit Iesus; Nonne duodecim sunt horæ diei? Si quis ambulauerit in die, non offendit, quia lucem huius mundi videt. Si autem ambulauerit in nocte, offendit, quia lux non est in eo. Hæc ait; Et post hæc dicit eis; Lazarus amicus noster dormit, sed vado ut à somno excitem eum. Dixerunt ergo discipuli eius; Domine, si dormit, saluus erit. Dixit autem Iesus de morte eius, illi autem putauerunt quia de dormitione somni diceret. Tunc ergo Iesus dixit eis manifestè; Lazarus mortuus est: & gaudeo propter vos, ut credatis, quoniam non erit ibi: sed eamus ad eum. Dixit ergo Thomas, qui dicitur Didymus, ad condiscipulos, Eamus & nos, & moriamur cum eo.

AD NO-